

Nabożeństwa w naszej parafii  
Kwiecień/Maj 2019

<b>28.04</b> niedziela	<b>PASCHA. ZMARTWYCHWSTANIE PANA NASZEGO JEZUSA CHRYSZTUSA</b> Liturgia św. Jana Chryzostoma w Noc Paschalną. <b>II Św. Liturgia</b> (Święcenie wielkanocnych pokarmów – bezpośrednio po Św. Liturgii do godz. 14.00). <b>Paschalna Wieczernia i procesja.</b>	<b>godz. 1<sup>00</sup></b> <b>godz. 8<sup>00</sup></b> <b>godz. 14<sup>00</sup></b>
29.04 poniedziałek	Poniedziałek Paschy. Święta Liturgia.	godz. 9 <sup>00</sup>
30.04 wtorek	Wtorek Paschy. Święta Liturgia.	godz. 9 <sup>00</sup>
01.05 środa	Środa Paschy. Święta Liturgia. Akatyst Zmartwychwstaniu Pańskiemu.	godz. 9 <sup>00</sup> godz. 17 <sup>00</sup>
02.05 czwartek	Czwartek Paschy. Święta Liturgia.	godz. 9 <sup>00</sup>
03.05 piątek	Piątek Paschy. Święta Liturgia.	godz. 9 <sup>00</sup>
04.05 sobota	Sobota Paschy. Święta Liturgia. (Modlitwy za dusze zmarłych przy grobach – bezpośrednio po Św. Liturgii do godz. 13.00) Wsienoszcznoje bdienije.	godz. 9 <sup>00</sup> godz. 17 <sup>00</sup>
<b>05.05</b> niedziela	<b>Niedziela II po Wielkanocy. Antypascha.</b> <b>O Tomaszu. Spotkanie Hierarchy.</b> <b>Święta Liturgia.</b> (Modlitwy za dusze zmarłych przy grobach rozpoczynają się od godz. 8.00).	<b>godz. 9<sup>40</sup></b>

Gazetka Parafii pw. św. Jana Klimaka na Woli w Warszawie, ul. Wolska 138/140,  
01-126 Warszawa, tel. 22 836 68 16; fax. 22 836 88 16; [www.prawoslawie.pl](http://www.prawoslawie.pl);  
Liturgia św.: niedz. – godz. 8.30 i 10.00; pon. – sob. i święta – godz. 9.00  
Nabożeństwa wieczorne: sobota i wigilie świąt – godz. 17.00; akatyst – środa godz. 17.00  
Kancelaria Parafii i Zarządu Cmentarza czynna: pon. - czw. 9.00 - 15.00, pt. 9.00 – 13.00,  
Kancelaria Parafii czynna także: sob. 10.30 – 12.00 po uprzednim umówieniu;  
Tel. całodobowy: +48 536 423 612  
PKO BP 56 1020 1185 0000 4302 0109 8904

# W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 28 kwietnia 2019, nr 5/124



## PASCHA CHRYSZTUSOWA. ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE.

*Христос Воскресе!*

*„Oczyścimy zmysły a ujrzymy Chrystusa jaśniejącego w niedostępnym świetle swego Zmartwychwstania i usłyszemy wyraźnie jak mówi nam: Radujcie się, hymn zwycięstwa śpiewającym. Chrystus powstał z martwych!*

*Niebiosa niechaj godnie się weselą i ziemia niech się raduje, niech świętuje świat cały, widzialny i niewidzialny, albowiem Chrystus, radość wieczna, Zmartwychwstał.” (Kanon jutrzni paschalnej, pieśń 1)*



*Bracia i Siostry!*

*W radości Dnia Paschy Chrystusowej, składamy sobie nawzajem najlepsze życzenia obfitości łask Bożych od Pana i Zbawiciela Naszego.*

*Niech Zmartwychwstały Jezus Chrystus obdarzy nas wszystkich radością życia wiecznego w chwale Jego Królestwa, a na ziemi dobrym zdrowiem, byśmy mogli gorliwie głosić Jego Ewangelię i dawać świadectwo o Prawdzie miłującego nas Boga.*

*Proboszcz, Duchowieństwo i Rada Parafialna Parafii  
św. Jana Klimaka w Warszawie*

*Востину Воскресе Христос!*

## **Życie sakramentalne Cerkwi. Sakrament małżeństwa.**

W Cerkwi prawosławnej małżeństwo jest uważane za najstarszą instytucję prawa Bożego, ponieważ zostało ono ustanowione jednocześnie ze stworzeniem pierwszych ludzi, Adama i Ewy (Rdz. 2:23). Od samego początku ten związek oznaczał zarówno duchową komunie pary małżeńskiej – mężczyzny i kobiety, jak i przedłużenie rodzaju ludzkiego. Błogosławione w Raju małżeństwo między mężczyzną a kobietą, stało się świętą tajemnicą (sakramentem), o której wspomina się w Nowym Testamencie, w opowieści o Kanie Galilejskiej, gdzie Chrystus uczynił swój pierwszy cud przemieniając wodę w wino i objawił tym chwałę Swoją (J 2:11). Sakrament nierozzerwalnego związku mężczyzny i kobiety jest obrazem jedności Chrystusa i Cerkwi (Ef. 5:32).

Chrystocentryczny charakter małżeństwa wyjaśnia, dlaczego biskup lub prezbiter błogosławi ten święty związek specjalną modlitwą. W swoim liście do Polikarpa ze Smyrny św. Ignacy Antiocheński podkreślał, że przystępujący do komunii małżeństwa „powinni wstępować do związku za pozwoleniem biskupa, aby małżeństwo było z Pana, a nie z pożądania. Niechaj wszystko będzie dla chwały Bożej” (rozd. V). Święty charakter ustanowionego przez Boga związku i jego wysoka duchowa treść wyjaśniają apostoelskie wezwanie: „We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łoże nieskalane” (Hbr 13: 4). Oto, dlaczego Cerkiew prawosławna potępiała każdą profanację małżeństwa (Ef 5: 2-5, 1 Tes 4: 4, Hbr 13: 4 i inne).

Związek mężczyzny i kobiety w Chrystusie stanowi „małą Cerkiew”, obraz Cerkwi. Klemens Aleksandryjski zaznacza: „Kim są ci dwaj lub trzej zebrani w imię Chrystusa, a Pan wśród nich? Czy nie wskazuje to na męża, żonę i ich dziecko?” (Stromaty, 3,10, PG 8, 1169 C). Przez błogosławieństwo Boga związek mężczyzny i kobiety wzrasta, ponieważ obcowanie przewyższa indywidualną egzystencję, wprowadza małżonków do życia według obrazu Królestwa Trójcy Przenajświętszej. Warunkiem koniecznym do małżeństwa jest wiara w Jezusa Chrystusa, którą powinni dzielić narzeczoncy i narzeczone, mąż i żona. Podstawą jedności w małżeństwie jest jedność w Chrystusie, aby w błogosławionej przez Ducha Świętego miłości małżeńskiej odzwierciedlała się miłość Chrystusa i Cerkwi, jako tajemnica Królestwa Bożego i życia wiecznego człowieka w miłości Bożej.

Ochrona świętego charakteru małżeństwa zawsze miała szczególne znaczenie dla zachowania rodziny, która odzwierciedla komunie połączonych małżeńskimi więzami ludzi, zarówno w Cerkwi, jak i w całym społeczeństwie. Zatem obcowanie (komunia) realizowane w sakramencie małżeństwa – to są nie tylko naturalne relacje, ale i twórcza moc duchowa, realizowana w świętej instytucji rodziny. Tylko ona może zapewnić ochronę i wychowanie dzieci, zarówno w duchowej misji Cerkwi, jak i w życiu społeczeństwa.

Cerkiew zawsze z niezbędną surowością i należytą wrażliwością duszpasterską za przykładem wyrozumiałości apostoła Pawła (Rz 7: 2-3; 1 Kor 7: 12-15, 39) podchodziła zarówno do pozytywnych warunków do zawarcia sakramentu małżeństwa (różnica płci, niezbędny wiek i inne) jak też i przeszkód (pokrewieństwo, powinowactwo, duchowe pokrewieństwo, zawarte już małżeństwo, inne konfesje i różne wiary). Wrażliwość duszpasterska potrzebna jest nie tylko dlatego, że biblijna tradycja ustala związek małżeństwa z tajemnicą Cerkwi, ale także dlatego, że cerkiewna praktyka nie wykluczała przyswajania niektórych zasad grecko-rzymskiego prawa naturalnego, które podkreślały ten fakt, że więzy małżeństwa między mężczyzną a kobietą są „obcowaniem boskiego i ludzkiego prawa” (Modestinus) i były zgodne z nadawanym przez Cerkiew świętym charakterem sakramentu małżeństwa.

W obecnych warunkach, tak niekorzystnych dla sakramentu małżeństwa i świętej instytucji rodziny, biskupi i kapłani powinni aktywnie rozwijać działalność duszpasterską, aby ochronić wiernych, wspierając ich, umacniać ich nadzieję, zachwianą od zderzeń z różnymi trudnościami, utwierdzając instytucję rodziny na solidnym fundamencie, którego by nie mogły zniszczyć ani deszcz, ani rzeki, ani wiatry, ponieważ fundamentem tym jest kamień, którym jest Chrystus (Mt 7:25).

Małżeństwo jest fundamentem rodziny, a rodzina – realizacją małżeństwa. W dzisiejszym świecie prawdziwym zagrożeniem dla prawosławnych chrześcijan są naciski, które przejawiają się w celu uznania nowych form współżycia. Pogłębiający się kryzys małżeństwa głęboko niepokoi Cerkiew prawosławną ze względu na negatywne skutki dla całego społeczeństwa i z powodu zagrożenia relacjom wewnątrzrodzinnym, którego głównymi ofiarami stają się pary małżeńskie, a przede wszystkim dzieci, ponieważ, niestety, to one zwykle zaczynają męczeńsko znosić niewinne cierpienia od samego dzieciństwa.

Ślub cywilny między mężczyzną a kobietą, prawnie zarejestrowany, nie posiada charakteru sakramentalnego i będąc zalegalizowanym współżyciem (konkubinatem), różni się od małżeństwa, błogosławionego przez Boga i Cerkiew. Do tych członków Cerkwi, którzy przystępują do ślubu cywilnego, należy podchodzić z pasterską odpowiedzialnością, która jest niezbędna po to, aby ci ludzie zrozumieli wartość sakramentu małżeństwa i związanego z nim błogosławieństwa.

Cerkiew nie uznaje za możliwe zawarcie dla swoich członków związków przez osoby tej samej płci, a także wejścia w jakiegokolwiek inne formy współżycia, oprócz małżeństwa. Cerkiew dokłada wszelkich możliwych starań, aby ci z jej członków, którzy wchodzą w takie związki, osiągnęli prawdziwą skrucę i miłość, błogosławioną przez Cerkiew.